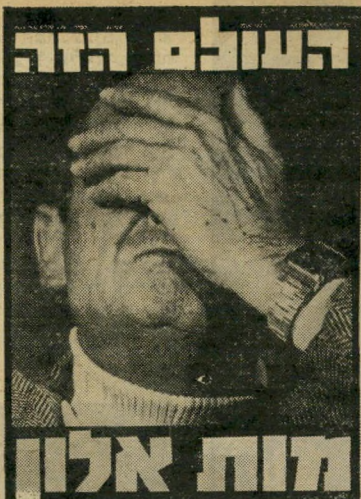

9.4.80 : בשיחה עם אורי אבנרי מודיע הנשיא סאדאת על רצונו לנאום בכנסת.

5.3.80 : אבל משתרר ברחבי המדינה עם מותו של יגאל אלון מהתקף-לב.

14.11.79 : אחרי שיחה עם האלוף מט, מקבל ראש-עיריית שכם, שכעה, צו גירוש.

24.10.79 : משה דיין מתפטר במפתיע מתפקידו כשר-החוץ בממשלתו של בגין.

28.5.80 : שר-הביטחון עזר וייצמן מתפטר כמחאה על קיצוץ תקציב-הביטחון.

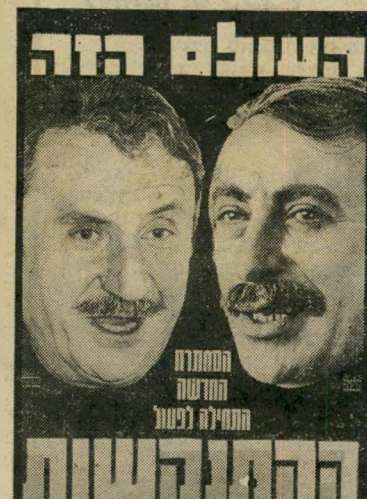
11.6.80 גילוי מחסן חומרי-נפץ בשייבך בעיר העתיקה חושף מחתרת יהודית.

9.7.80 : צבי גור, חוטף הילד אורון, נתפס. גופת הילד מתגלה בחולות נתניה.

7.5.80 : שישה בחורי-ישיבה נהרגים ממטח-אש בפתח "בית הדסה" בחברון.

4.6.80 : פיצוצים במכוניותיהם של ראשי הערים רמאללה ושכם גורמים לפגיעותם.

18.6.80 : חטיפת הילד אורון ירדן מסביון מזועזעת את המדינה ומביכה את המשטרה.

קיא ירי

ז "מה פיתאורם? השתגעו?" - זאת היתה תגובת רבים, כאשר הופיע לפני שנה הגליון שנשא על שערו את דיוקנו של איש-השנה תשל"ט.

ז האיית-אללה רוח-אללה חומייני לא היה רק לא-ישראלי, זר, גוי. הוא גם עשה את-פשיטת בארץ רחוקה, המשפיעה על ישראל רק בעקיפין. טרוע, אם כן, הוצג לו התואר של איש-השנה, שנועד לאיש המסמל את התהליך או המאורע שהשפיע ביותר על חיי האדם הישראלי בשנה המסתיימת?

ז עברו כמה שבועות בלבד, ולפתע הופיע חומייני על שעריהם של כל שבועוני החששות בעולם, ואף בחר כאיש-השנה (האזרחית) של השבועון טיים. כי בינתיים אירע מאורע, שהקים את העולם על רגליו: תפיסת בני-הערובה האמריקאיים בטהראן, שהסילה את צילה על השנה כולה.

ז מה היה כאן? מל? ביחוש מוצלח? לאו דווקא. העולם הזה מתגאה ביכולתו לבחור בכונה את המאורעות, בלי סנטימנטים, תוך שימוש בהגיון הצנון.

ז * * * ז

ז הסקופ הגדול ביותר של השנה, מבחינת העולם הזה, היה מעשה ידינו. ז הוונמתי לראיון אצל הנשיא אנוור אל-סאדאת, בתפקידי הכפול כעורך השבועון הסטויים וכחבר-הכנסת. פתחתי בשיחה ושאלתי, באופן ספונטאני, טרוע איננו בא טוב לירושלים, כדי לבואם באוזני הכנסת.

ז הוא נדלק טייד לדעיון, סיפר כי מזה שבועיים מבקרת מחשבה זו בראשו, אך שלא דיבר עליה עד כה אף עם יועציו הקרובים ביותר. "כפרס" על כך שהשמעתי רעיון זה לראשונה, מסר לי את הידיעה כסקופ עולמי. זורך השבועון אוקטובר, אנים מבצור, שבא עימי, בתבקש על-ידו שלא לפרסם זאת.

ז בשאתי עימי את הסקופ במשך כמעט שבוע, וכך עשה מבצור. הוא רק פירסם כי "עיתון ישראלי" עמד לפרסם ידיעה מרעושה. בעולם החל מיסחק-ביחורשים. גדולי העיתונים וסוכבויות-הידיעות ארבו לי, כדי לחלץ את הסוד מפני.

ז הרעיון (יכול היה) לגרום למיפנה מדיני, וְאולי לשנות את מהלכם העצוב של מאורעות תשל"ט, שהביאו לבחירת אשת-השנה. אולי היו הדברים מתפתחים אחרת. אבל ממשלת-בגין פסלה את הרעיון על הסף.

ז * * * ז

ז המאבק על חופש-העיתונות נמשך. באחד מימי השנה פתחו חסימי מיסר-הגבולות חיה על כתב העולם הזה, שסקר את ביקורה של ג'יין פונדה בארץ. לפחות תריסר פעמים נעצרו כתבי השבועון הזה וצלמיו על-ידי המיטטרה והצבא.

ז אך ההתקפה העיקרית על חופש-העיתונות נערכה בכנסת, שם הופקזה העיתונות במטח של הצעות-חוק, שנועדו כולן לפגוע בזכות האזרח לדעת את האמת.

ז כל הנסיונות התעספו באיצטלה ליברלית, כביכול: להגן על צינעת-הפרט, להגן על חסודים בטרם הועמדו למישפט, וכו' וכו'. אך המגמה היתה ברורה: מיסמד כושל רצה לשבור את הראי, שבו השתקפה בבואתו המכוערת.

ז אין זה סיקרה שאנחנו עמדנו בראש המאבק של העיתונות כולה נגד גזירות אלה. כי הפולם הזה צושא - מזה 30 שנים וחמישה חודשים, לאורך 1595 גליונות - את אשמת התורה הקיצובית של חובת העיתונות לדורח, לגלות, לחשוף, למסור לך את האמת כולה, תהיה אשר תהיה - חיובית או שלילית, מסמחת או מעציבה.

ז סכנה חמורה אחרת לחופש-העיתונות היתה כלכלית. האינפלציה החלה מסכנת את קיום העיתונות החופשית. היא מתכנסת במחיר גליון זה. בעזרתך - נתגבר.

ז בלי טרוא, בלי משוא-פנים.

ז ז אש אלה!

אוי אבנרי